DILLUNS

PERE CASALS, L'EXCEPCIÓ QUE CONFIRMA LA REGLA

Si vostès deixen el cotxe aparcat a l'avinguda de Jaume I, just al davant dels serveis territorials de Governació, veuran que se'ls acosta un mosso d'esquadra i els explica que allí no poden deixar-hi el vehicle, que està reservat per al servei oficial. I és cert. Tan certa és la regla que fins i tot té excepció que la confirma. L'excepció es diu Pere Casals i Lezcano, diputat al Parlament de Catalunya per CiU i exsecretari personal d'en Xavier Soy. Després dels anys que hi va treballar, el diputat de JNC va deixar bons amics a la casa i de tant en tant els va a veure. Encara que no és servei oficial, Casals aparca el seu flamant Volkswagen Santana al reservat. I ningú no li diu res, perquè és amiguet de la casa.

DIMARTS

CALZADA NO TROBA FLORS I VIOLES NI A LA GARROTXA

Tornar a citar García Márquez a aquestes altures ja comença a fer flaire de *petulància i manca d'originalitat*, però la dimissió de Ferrusola al front de la Caixa d'Estalvis Provincial haurà estat ben bé la *Crònica d'un cessament anunciat.* I el pregoner de la crisi és, sens dubte, Arcadi Calzada i aquesta seva ànsia d'entrar al Consell d'Administració. Ànsia que ara, evidentment, es desmenteix.

Però hi era. I va pressionar per treure el cap a la Caixa Provincial fins que una bona colla digué que ja n'hi havia prou d'aquest color i que la darrera pretensió de Calzada era la gota que vessava el vas emplenat al Congrés. Ara l'Arcadi, en retirada, s'està quedant sense punts per presidir la intercomarcal. Quan fa dues setmanes convocava reunió d'urgència va poder veure que hi havia comarques que li havien girat la cara. Ara sap que continuen donant-li l'esquena i que a la Garrotxa, a casa seva mateix, tampoc no li són tot flors i violes.

DIMECRES

MEZQUIDA I SALELLAS MIRAVEN LA PELA

Josep Maria Mezquida i Alfons Salellas deixaren ben alt, a l'Audiència Nacional de Madrid, el pavelló del català més tradicional, del català que mira la pela, del català que estirant-la, tot barallant-se amb un altre, va inventar el fil de coure.

Els inculpats de Barcelona deien que el dia 10 Mezquida havia anat a buscar els calés amb el Golf blanc i l'ex-alcalde deia que el dia 10 havia anat a Barcelona amb el Porsche vermell.

Salellas, que aquell dia havia acompanyat Mezquida a Barcelona, va ratificar la declaració de l'ex-batlle conforme hi havien anat amb el Porsche vermell.

Els advocats preguntaven una vegada i altra per què hi havien anat junts,i si solien anar-hi. La resposta era sempre la mateixa: «Sempre miràvem, quan s'havien de fer viatges per assumptes oficials, poder ser més d'un. A vegades fins i tot érem quatre en un cotxe. Anar a Barcelona val set mil pessetes i l'Ajuntament no està per despeses excessives».

DIJOUS

VILA MARQUÈS EL BARRUT SURT A TELEVISIÓ

A la televisió passen un reportatge sobre la inversió àrab a la Costa Brava. Surt en Joan Vila Marquès, de Mas Pere, S.A. i diu que no hi ha més diners àrabs a Calonge perquè l'Ajuntament els posa pals a les rodes.

Quan hom llegeix l'expedient sancionador 77/63 dels serveis territorials d'Urbanisme de Girona i veu tot el que l'instructor imputa com a il.legalitat a Mas Pere,S.A. i als germans Vila Marquès, hom no pot menys que pensar que l'Ajuntament s'equivoca. No és a les rodes, on els han de posar els pals, perquè aquest és un assumpte de molta barra.

el bunyol

RICARD TAULER

Tres característiques de l'Ajuntament de Caldes de Malavella són la clarividència, la iniciativa i la capacitat de treball de l'oposició. Aquestes tres qualitats els són tan congènites que l'equip de govern més magre seria capaç de tirar políticament endavant tenint-los a ells com a oposició. La darrera del cap de llista, Tauler, és força genial. Quan el PUNT publica que a Caldes han asfaltat els carrers a clapes perquè hi havia quatre propietaris que no volien pagar, l'home es despenja amb unes declaracions afirmant que «és una bestiesa de l'equip de govern». Resulta, però, que la proposta va passar per permanent i que ell no va pas votar-hi en contra. Un bunyol d'oposició, vaja.

Presència, 1985-02-03, p. 12.
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)